

Sygn. akt VIII **Pa 38/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska
Sędziowie:	SSO Teresa Kalinka SSR (del) Magdalena Kimel (spr)
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa C. S. (S.)

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o nagrodę jubileuszową,

na skutek apelacji pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 7 grudnia 2016 r. sygn. akt VI P 542/16

1. oddala apelację,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.350 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR del. Magdalena Kimel (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 38/17

UZASADNIENIE

Powód C. S. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwoty 27.414,31 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że jest zatrudniony u pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, przy czym pozwana stała się jego pracodawcą w wyniku przejścia zorganizowanej części zakładu pracy – Hotelu (...) należącego do (...) Spółki Akcyjnej w trybie art. 23⁽¹⁾ kp na pozwaną. Sprzedaż Hotelu (...) jako wyodrębnionej jednostki organizacyjnej na rzecz pozwanej miała miejsce w dniu 1 września 2015r. Będąc zatrudnionym u poprzedniego pracodawcy powód był objęty Zakładowym Układem Zbiorowym Pracy, a zgodnie z § 1 Protokołu Dodatkowego nr 15 do tego ZUZP przysługiwało powodowi prawo do nagrody jubileuszowej po 45 latach pracy w wymiarze 700 % podstawy. Powód wskazywał, iż podstawę obliczenia nagrody stanowi średniomiesięczna płaca w Spółce (bez zysku) za kwartał poprzedzający wypłatę nagrody. Wedle Protokołu Dodatkowego wypłata nagrody następuje nie później niż do końca miesiąca, w którym pracownik nabył do niej uprawnienia. W ciągu roku od dnia przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę, do powoda należy stosować ZUZP obowiązujący u poprzedniego pracodawcy w brzmieniu obowiązującym w dniu przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę. Powód wskazywał, iż w marcu 2016r. upłynął 45-letni okres pracy powoda, stąd wypłata nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy powinna nastąpić do końca marca 2016r. Wysokość nagrody jaka winna być wypłacona powodowi wynosi 35.147 zł, podczas gdy pozwana wypłaciła powodowi jedynie kwotę 7.732,69 zł, stąd do zapłaty pozostaje kwota 27.414,31 zł.

W sprzeciwie od wydanego przez Sąd Rejonowy w Gliwicach w dniu 7 lipca 2016r. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt VI Np 26/16 pozwana (...) Sp. z o.o. w G. wniosła o oddalenia powództwa ponad kwotę 7.732,69 zł oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych proporcjonalnie do wartości uwzględnionego roszczenia.

W uzasadnieniu pozwana nie kwestionowała, iż powód nabył prawo do nagrody jubileuszowej po przepracowaniu okresu 45 lat pracy przewidzianego w ZUZP, natomiast nie zgodziła się z wysokością podstawy obliczenia nagrody jubileuszowej podawaną przez powoda. Pozwana wskazała, że kwota odpowiadająca średniomiesięcznemu wynagrodzeniu u pozwanej (bez zysku) za kwartał poprzedzający wypłatę nagrody, tj. za IV kwartał 2015r. nie wynosi jak podaje powód 5.021 zł, lecz jedynie 2.209,34 zł. Pozwana wskazała, iż pierwotnie ustaliła wysokość nagrody jubileuszowej w oparciu o art. 14 ust. 2 ZUZUP przed dokonaniem jego zmiany na podstawie Protokołu dodatkowego nr 15, którym nie dysponowała. Uwzględniając treść Protokołu dodatkowego nr 15 pozwana uznała roszczenie powoda do kwoty 7.732,69 zł.

Po ostatecznym sprecyzowaniu roszczenia w piśmie procesowym z dnia 27 października 2016r. powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 19.681,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie w wypłacie kwoty 7.731,69 zł od dnia 1 kwietnia 2016r. do dnia 1 września 2016r. liczonych od kwoty 7.731,69 zł oraz zasądzenia kosztów procesu wg norm prawem przepisanych.

Wyrokiem z dnia 7 grudnia 2016r. sygn. VI P 542/16 Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 19.681,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty tytułem dopłaty do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 7.731,69 zł zapłaconej tytułem nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy, za okres od dnia 1 kwietnia 2016r. do dnia 1 września 2016r. Nadto Sąd Rejonowy orzekł o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok wydał Sąd Rejonowy w oparciu o następujący stan faktyczny:

W marcu 2016r. powód C. S. nabył prawo do nagrody jubileuszowej po przepracowaniu okresu 45 lat przewidzianego w Zakładowym Układzie Zbiorowym Pracy obowiązującym u pozwanej.

Powód przed zatrudnieniem u pozwanej był zatrudniony w firmie (...) Spółce Akcyjnej. Pozwana stała się pracodawcą powoda na podstawie art. 23¹ kp, w wyniku przejścia zorganizowanej części zakładu pracy – Hotelu (...) w dniu 1 września 2015r. na pozwaną.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w (...) Spółce Akcyjnej obowiązywał Protokół Dodatkowy nr 15 z dnia 31 grudnia 1996r. do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania pracownikom tej firmy. Wedle tego Protokołu Dodatkowego pracownikom przysługuje nagroda jubileuszowa w wymiarze 700 % podstawy po 45 latach pracy. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi średniomiesięczna płaca w Spółce (bez zysku) za kwartał poprzedzający wypłatę nagrody. Pracownik nabywa prawo do tej nagrody w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody. Wypłata nagrody następuje nie później niż do końca miesiąca, w którym pracownik nabył do niej uprawnienia.

Jak ustalił Sąd I instancji, przed wniesieniem pozwu pozwana wypłaciła powodowi 7.732,69 zł tytułem nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. Po wniesieniu pozwu, w dniu 1 września 2016r. pozwana wypłaciła powodowi dalsze 7.732,69 zł tytułem tej nagrody.

Dalej ustalił Sąd Rejonowy, iż płaca za IV kwartał 2015r. stanowiąca podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej w (...) SA, wypłacanej w pierwszym kwartale 2016 r. wynosiła 5.021 zł.

Średniomiesięczne wynagrodzenie u pozwanej (bez zysku) za miesiące grudzień 2015r., styczeń 2016r., luty 2016r. wynosiło 2.209,34 zł.

Sąd Rejonowy dokonał oceny materiału dowodowego i uznał, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji wskazał, iż wydany w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w zakresie kwoty 7.732,69 zł uprawomocnił się w związku z tym, że pozwana zaskarżyła nakaz ponad kwotę 7.732,69 zł.

Jak dalej podkreślił Sąd Rejonowy, w niniejszej sprawie nie ma sporu co do tego, że nastąpiło przejście zorganizowanej części zakładu pracy na nowego pracodawcę, to jest na pozwaną w trybie art. 23¹ kp, który przewiduje m.in., że w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, z pewnymi zastrzeżeniami. U poprzedniego pracodawcy powoda obowiązywał ww. Protokół Dodatkowy do ZUZUP, z którego wynikało, że podstawę obliczenia nagrody stanowi średniomiesięczna płaca w Spółce (bez zysku) za kwartał poprzedzający wypłatę nagrody. Nie ma sporu co do tego, że wypłata nagrody powodowi winna nastąpić w marcu 2016r., skoro w tym miesiącu upłynął 45-letni okres pracy powoda uprawniający do nagrody jubileuszowej.

Sąd Rejonowy podkreślił, iż istotne znaczenie w przedmiotowej sprawie ma art. 241(8) par. 1 i 2 kp, wedle którego w okresie jednego roku od dnia przejścia zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę do pracowników stosuje się postanowienia układu, którym byli objęci przed przejściem zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Postanowienia tego układu stosuje się w brzmieniu obowiązującym w dniu przejścia zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę. Pracodawca może stosować do tych pracowników korzystniejsze warunki niż wynikające z dotychczasowego układu. Po upływie okresu stosowania dotychczasowego układu wynikające z tego układu warunki umów o pracę lub innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy stosuje się do upływu okresu wypowiedzenia tych warunków. Przepis art. 241¹³ § 2 zdanie drugie kp stosuje się, co oznacza, że przy wypowiedzeniu tych warunków nie mają zastosowania przepisy ograniczające dopuszczalność wypowiedzenia warunków takiej umowy lub aktu.

Powyższe oznacza, że powód przez okresu jednego roku od dnia przejścia części zakładu pracy na nowego pracodawcę, to jest na pozwaną objęty jest postanowieniami ww. Protokołu Dodatkowego obowiązującego u poprzedniego pracodawcy w brzmieniu obowiązującym w dniu przejścia części zakładu pracy na nowego pracodawcę, to jest w dniu 1 września 2015r. Postanowienia tego Protokołu musiałyby być stosowane do pracowników Hotelu (...) nawet dłużej, a mianowicie do upływu okresu wypowiedzenia warunków umów o pracę lub innych aktów stanowiących podstawę

nawiązania stosunku pracy. Zdawała sobie zresztą z tego sprawę pozwana, skoro w informacji z dnia 31 lipca 2015r. o planowanym przejściu zakładu pracy na nowego pracodawcę w części b) powołała się na art. 241(8) kp.

Sąd I instancji wskazał, że podstawą obliczenia nagrody jest średniomiesięczna płaca w Spółce (bez zysku) za kwartał poprzedzający wypłatę nagrody. W ocenie Sądu I instancji Spółką jest w tym przypadku poprzedni pracodawca, nie zaś pozwana, albowiem przyjęcie odmiennej interpretacji oznaczałoby zdecydowane pogorszenie sytuacji prawnej powoda w związku z przejściem Hotelu (...) na nowego pracodawcę. Pogorszeniu tej sytuacji prawnej stoi na przeszkodzie cytowany art. 241(8) kp, którego zadaniem jest ochrona uprawnień pracowniczych wynikających z układów zbiorowych pracy obowiązujących u poprzedniego pracodawcy.

Zdaniem Sądu Rejonowego podstawę obliczenia nagrody w przypadku powoda trzeba odnosić do średniomiesięcznej płacy /bez zysku/ z ostatniego kwartału roku 2015r. Kwartałem, w którym powód nabył prawo do nagrody jubileuszowej był pierwszy kwartał 2016r., zaś kwartałem, który go poprzedzał był ostatni kwartał 2015r. Sąd Rejonowy wskazał, iż rok kalendarzowy dzieli się na cztery kwartały po 3 miesiące, przy czym naturalne jest, że pierwszy kwartał liczymy od pierwszego miesiąca roku kalendarzowego. Wykładnia Protokołu Dodatkowego nr 15 do ZUZP przyjmowana przez pozwaną nie jest zatem zgodna z typowym rozumieniem pojęcia kwartału. Przyjęcie wykładni postulowanej przez pozwaną mogłoby wywoływać utrudnienia po stronie pracodawcy, który musiałby w każdym miesiącu wyliczać podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej, zamiast przyjmować dla wyliczeń jedynie 4 wartości w danym roku kalendarzowym w związku z czterema kwartałami, z których pierwszy liczony jest od stycznia danego roku. Sąd I instancji zauważył, że nawet pozwana zdaje sobie w istocie z tego sprawę, skoro w sprzeciwie nie miała wątpliwości, że owa średniomiesięczna płaca winna dotyczyć – jak wprost w sprzeciwie napisano – IV kwartału roku 2015r.

Skoro podstawa obliczenia nagrody w przypadku powoda wynosi 5.021 zł, zaś 700 % podstawy obliczenia nagrody to 35.147 zł, z czego pozwana wypłaciła dwa razy po 7.732,69 zł, to powodowi przysługuje dopłata do nagrody jubileuszowej w kwocie 19.681,61 zł.

Termin wypłaty nagrody jubileuszowej przypadął jak wynika z Protokołu Dodatkowego nr 15 do ZUZP na koniec miesiąca, w którym powód nabył prawo do nagrody, to jest na koniec marca 2016r. Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 19.681,64 zł należało zatem zasądzić od dnia następującego po terminie płatności tej nagrody, na podstawie art. 481 par. 1 i 2 kc.

Pozwana wypłaciła powodowi w toku procesu w dniu 1 września 2016r. 7.732,69 zł tytułem dopłaty do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. Wobec wypłaty tej należności po wyżej wskazanym terminie płatności nagrody jubileuszowej, Sąd Rejonowy zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 7.731,69 zł za okres od dnia 1 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, to jest do dnia 1 września 2016r., na podstawie art. 481 par. 1 i 2 kc.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy uzasadnił orzeczenie o kosztach postępowania.

Uzasadniając orzeczenie o kosztach procesu, Sąd Rejonowy powołał się na zasadę odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 par. 1, 3 i 4 kpc i par. 2 pkt 5 w zw. z par. 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804)), wskazując że pozwana przegrała proces w całości tj. także co do kwoty wpłaconej w dniu 1 września 2016r.

O kosztach sądowych orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., art. 13 w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), nakazując pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 1.371 zł (27.415 zł x 5%) tytułem opłaty od pozwu, od obowiązku uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana.

Zaskarżając wyrok w całości zarzuciła:

1. **Rażące naruszenie prawa materialnego tj. art. 241⁸ § 1 i 2 k.p. poprzez dokonanie ich błędnej wykładni i przyjęcie, że podstawą obliczenia nagrody jubileuszowej dla powoda jest średniomiesięczna płaca obowiązująca u poprzedniego pracodawcy, w sytuacji, kiedy przepis art. 241⁸ § 1 i 2 k.p. nakazuje jedynie w okresie 1 roku stosowanie postanowień układu, którym byli objęci pracownicy przed przejściem części zakładu na nowego pracodawcę, w brzmieniu obowiązującym w dniu przejścia, co nie oznacza, że użyte w Protokole Dodatkowym do układu pojęcie „płaca w Spółce” odnosi się do średniomiesięcznej płacy (bez zysku) w przedsiębiorstwie – zbywcy części zakładu przejętego przez pozwaną.**

2. Rażące naruszenie prawa materialnego tj. postanowień Protokołu Dodatkowego nr 15 z dnia 31.12.1996r do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, obowiązującego u pozwanej, poprzez dokonanie ich błędnej wykładni i przyjęcie, że podstawą obliczenia nagrody jubileuszowej dla powoda jest średniomiesięczna płaca w Spółce (bez zysku) za ostatni kwartał 2015r w sytuacji, kiedy postanowienia Protokołu Dodatkowego stanowią, iż podstawą obliczenia nagrody jest średniomiesięczna płaca za kwartał poprzedzający wypłatę tej nagrody, co oznacza, że okres kwartału obejmuje trzy kolejne miesiące przed nabyciem prawa do nagrody przez powoda, a nie 3 ostatnie miesiące roku 2015r.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwana wniosła o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu za obie instancje wg norm przepisanych, ewentualnie
- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcia w sprawie kosztów procesu za obie instancje.

W uzasadnieniu apelacji pozwana wskazała, iż w myśl postanowień Protokołu Dodatkowego nr 15 z dnia 31.12.1996r. do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, zmieniających brzmienie art. 14 tegoż Układu, podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej dla powoda stanowi średniomiesięczna płaca w Spółce (bez zysku) za kwartał poprzedzający wypłatę nagrody. W takim brzmieniu Układ zaczął obowiązywać u pozwanej w dniu przejścia zorganizowanej części przedsiębiorstwa w postaci Hotelu (...), tj. od dn. 1 września 2015r., zgodnie z przepisami art. 241⁽⁸⁾ § 1 i 2 k.p. pozwana wskazała, iż przed datą przejścia Hotelu (...) nie obowiązywały u niej żadne przepisy dot. nagród jubileuszowych dla pracowników, jak i pozwana po dacie przejścia Hotelu (...), nie dokonywała żadnych zmian w ZUZP. Zatem przy ustalaniu nagrody jubileuszowej dla powoda, należy brać pod uwagę płace obowiązujące u pozwanej, a nie jak to przyjął Sąd I instancji, płace w (...) S.A. (zbywcy zorganizowanej części przedsiębiorstwa), gdyż z dniem przejścia pracowników na podstawie art. 23⁽¹⁾ k.p. to pozwana stała się stroną stosunku pracy z nimi. W ocenie pozwanej nie może funkcjonować żaden dualizm w ustalaniu świadczeń dla pracowników, tzn. odnoszenia ich wysokości do średniej płacy innego podmiotu - tak, jak uznał to Sąd I instancji. Pozwana wskazywała, iż literalna wykładnia tego przepisu nie pozwala ustalić, że użyte w Protokole Dodatkowym do układu pojęcie „Spółka” odnosi się do zbywcy części zakładu przejętego przez pozwaną, lecz odnosi się ono ogólnie do pracodawcy. Odnosi się ono do pozwanego (od dnia przejścia), zaś wcześniej, odnosiło się ono do zbywcy części przedsiębiorstwa. Pozwana zatem wypłaciła powodowi nagrodę jubileuszową w wysokości 700% podstawy, którą stanowi średniomiesięczna płaca obowiązująca u pozwanej, co jest zgodne z postanowieniami Protokołu Dodatkowego nr 15 z dn. 31.12.1996r do ZUZP w brzmieniu jakie obowiązywało w dacie przejścia zorganizowanej części zakładu. Nadto wskazywała, iż przepis art. 14 ust. 2 ZUZP stanowi, iż podstawą obliczenia nagrody jubileuszowej jest kwota średniomiesięcznej płacy w Spółce (bez zysku) za kwartał poprzedzający wypłatę nagrody. Literalna wykładnia tego przepisu nie pozwala na przyjęcie, iż chodzi tutaj o ostatni kwartał 2015r., lecz że odnosi się to do trzech kolejnych miesięcy, poprzedzających wypłatę nagrody. Powołany przepis Układu nie precyzuje, że chodzi w nim o kwartał danego roku, a mówi jedynie o kwartale poprzedzającym wypłatę. Z kolei przepisy prawa pracy nie zawierają definicji legalnej kwartału. W ocenie pozwanej, w przedmiotowej sprawie chodzi o „kwartał” w znaczeniu trzech kolejnych miesięcy, poprzedzających wypłatę nagrody, gdyż jest to okres w którym pracownik może liczyć na ustalenie nagrody jubileuszowej wg najbardziej aktualnego wynagrodzenia. Ponieważ powód nabył prawo do nagrody jubileuszowej w marcu 2016r., pozwana ustaliła

jej wysokość wg średniomiesięcznej płacy u pozwanej (bez zysku) za kwartał poprzedzający jej wypłatę, tj. za grudzień 2015r, styczeń 2016r oraz luty 2016r., wynoszącej w tym okresie 2.209,34 zł.

W odpowiedzi na apelację pozwanej, strona powodowa wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Rejonowy w sposób zrozumiały i wyczerpujący przedstawił motywy rozstrzygnięcia, którą to ocenę Sąd Okręgowy również w pełni podziela.

W przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem sporu uprawnienie powoda do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy.

Bezsporne było, iż powód jako pracownik zatrudniony w (...) SA został z dniem 1 września 2015r. przejęty w trybie art. 23¹ k.p. przez nowego pracodawcę – pozwaną (...) Sp. z o.o. w G.. Z tym dniem pozwana przejęła bowiem wyodrębnioną jednostkę organizacyjną dotychczasowego pracodawcy tj. Hotel (...) oraz – w trybie 23¹ k.p. – pracowników tej jednostki.

Bezsporne jest również, iż u dotychczasowego pracodawcy obowiązywał Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy oraz Protokół Dodatkowy nr 15 z dnia 31 grudnia 1996r. do ZUZP w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania pracownikom tej firmy. Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 pracownicy mają prawo do nagrody jubileuszowej po przepracowaniu co najmniej 20 lat, przy czym po 45 latach pracy pracownikom przysługuje nagroda jubileuszowa w wymiarze 700 % podstawy. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi – zgodnie z art. 14 – średniomiesięczna płaca w Spółce (bez zysku) za kwartał poprzedzający wypłatę nagrody. Zgodnie z art. 14 ust. 6 pracownik nabywa prawo do tej nagrody w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody. Wypłata nagrody następuje nie później niż do końca miesiąca, w którym pracownik nabył do niej uprawnienia.

Nie jest również sporne, iż – z uwagi na treść art. 241⁸ § 1 i 2 kp – do powoda stosuje się art. 14 Protokołu Dodatkowego nr 15 z dnia 31 grudnia 1996r. do ZUZP.

Zgodnie bowiem z art. 241⁸ § 1 kp w okresie jednego roku od dnia przejścia zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę do pracowników stosuje się postanowienia układu, którym byli objęci przed przejściem zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Postanowienia tego układu stosuje się w brzmieniu obowiązującym w dniu przejścia zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę. Pracodawca może stosować do tych pracowników korzystniejsze warunki niż wynikające z dotychczasowego układu.

Zgodnie zaś z § 2 po upływie okresu stosowania dotychczasowego układu wynikające z tego układu warunki umów o pracę lub innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy stosuje się do upływu okresu wypowiedzenia tych warunków. Przepis art. 241¹³ § 2 zdanie drugie stosuje się.

Bezspornie powód nabył prawo do nagrody jubileuszowej w marcu 2016r. a zatem przed upływem roku od przejścia go przez nowego pracodawcę w trybie art. 23¹ k.p.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była wysokość przysługującej powodowi nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. W szczególności sporne było czy wysokość nagrody jubileuszowej powoda należy wyliczać wg średniomiesięcznej płacy za kwartał poprzedzający wypłatę tej nagrody obowiązującej u poprzedniego pracodawcy czy średniomiesięcznej płacy za kwartał poprzedzający wypłatę tej nagrody obowiązującej u obecnego pracodawcy. Nadto

sporne było jak rozumieć pojęcie kwartału tj. czy okres kwartału obejmuje trzy kolejne miesiące przed nabyciem prawa do nagrody przez powoda tj. miesiące od grudnia 2015r. do lutego 2016r. czy też obejmuje ostatni kwartał 2015r.

Kwestią zasadniczą dla rozstrzygnięcia sprawy jest interpretacja treści art. 14 Protokołu Dodatkowego nr 15 z dnia 31 grudnia 1996r. do ZUZP w powiązaniu z treścią art. 241⁸ § 1 kp.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, iż pojęcie „średniomiesięczna płaca w Spółce (bez zysku)” należy rozumieć w ten sposób, że Spółką jest poprzedni pracodawca powoda. Takie rozumienie wynika, z art. 241⁸ § 1 kp. zd. 3 który mówi, iż „pracodawca może stosować do tych pracowników korzystniejsze warunki niż wynikające z dotychczasowego układu”. Oznacza to, że nowy pracodawca nie może interpretować przepisów w sposób mniej korzystny dla pracownika, niż to wynika z treści przepisów obowiązującego w stosunku do pracownika dotychczasowego układu zbiorowego pracy.

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy zadaniem art. 241⁸ kp jest ochrona uprawnień pracowniczych wynikających z układów zbiorowych pracy obowiązujących u poprzedniego pracodawcy. Natomiast odmienna interpretacja oznaczałaby pogorszenie sytuacji prawnej powoda w związku z przejściem Hotelu (...) na nowego pracodawcę.

Nowy pracodawca nie staje się stroną układu zbiorowego, jest natomiast związany jego postanowieniami wobec przejętych pracowników przez okres jednego roku od daty transferu do czasu wypowiedzenia warunków pracy i płacy, z wszystkimi tego konsekwencjami. Regulacja zawarta w art. 241⁸ kp ma charakter gwarancyjny. Jej celem jest nie pogarszanie sytuacji przejętych pracowników. Z chwilą przejścia, warunki pracy wynikające z układu zbiorowego wiążą przejmującego pracodawcę w takim samym stopniu, w jakim wiązałyby zbywającego.

Należy podkreślić, że stosowanie postanowień układu zbiorowego, którym pracownik przejmowany był objęty u poprzedniego pracodawcy dotyczy zarówno zasad przyznawania świadczeń, jak i sposobu obliczania ich wysokości.

Brak podstaw do przyjęcia, jak chce tego apelujący, iż co do zasad nabywania prawa do nagrody jubileuszowej zastosowanie ma układ zbiorowy, co do sposobu wyliczenia także, z tą modyfikacją, że średniomiesięczne wynagrodzenie to wynagrodzenie obowiązujące u pozwanej, a nie w spółce przejmowanej. Układ Zbiorowy Pracy posługuje się pojęciem „spółki” – podstawę obliczenia nagrody stanowi średniomiesięczna płaca w spółce. Nie ulega wątpliwości, że spółką jest poprzedni pracodawcą, gdyż to on był stroną układu zbiorowego, a nie pozwany. Postanowienia ZUZP w żaden sposób nie odnoszą się przecież do spółki przejmującej.

Sąd II instancji podziela także ocenę, iż przez pojęcie „kwartał poprzedzający wypłatę tej nagrody” należy rozumieć ostatni kwartał 2015r.

Wprawdzie, jak podnosi pozwana omawiany przepis ZUZP nie precyzuje, że chodzi w nim o kwartał danego roku, a mówi jedynie o kwartale poprzedzającym wypłatę a nadto pojęcie kwartału nie zostało zdefiniowane, to jednak brak podstaw by definiować kwartał poprzedzający jako trzy kolejne miesiące, poprzedzające wypłatę nagrody.

Sąd zwraca uwagę na cytowany wyżej art. 241⁸ § 1 kp, który ma charakter gwarancyjny i zgodnie z którym nowy pracodawca może zastosować do przejętego pracownika korzystniejsze warunki niż wynikające z dotychczasowego układu. Nie jest zatem możliwa taka interpretacja, która byłaby dla pracownika niekorzystna i dawała mu mniej korzystne uprawnienia niż u dotychczasowego pracodawcy. A zatem z braku definicji kwartału poprzedzającego wypłatę nagrody, należy sięgnąć do interpretacji tego pojęcia stosowanego u poprzedniego pracodawcy powoda. Jak to wynika z materiału dowodowego dotychczasowy pracodawca powoda (...) SA wyliczał nagrodę jubileuszową w oparciu o średniomiesięczną płacę za kwartał poprzedzający kwartał w którym uprawniony nabywał prawo do nagrody, przyjmując odpowiednio cztery kwartały w danym roku (od stycznia do marca, od kwietnia do czerwca, od lipca do września i od października do grudnia). Taki sposób wyliczania nagród został przyjęty w całej spółce w stosunku do wszystkich pracowników i jest logiczny, pozwala bowiem uniknąć odrębnego wyliczania średniego wynagrodzenia w odniesieniu do poszczególnych pracowników.

Pozwana Spółka miała wiedzę o sposobie przyjmowania okresu kwartalnego i wyliczania średniego wynagrodzenia u byłego pracodawcy powoda, bowiem były pracodawca informował ją o tym w korespondencji mailowej dotyczącej nagrody jubileuszowej powoda, w marcu 2016r., wskazując wprost, iż wyliczenie kwoty średniomiesięcznego wynagrodzenia w Spółce dotyczy IV kwartału 2015r.

Sąd Orzekający podkreśla również, iż przyjmując zgodnie powyższą argumentacją sposób wyliczenia średniego wynagrodzenia na podstawie wynagrodzenia u dotychczasowego pracodawcy, należy także konsekwentnie przyjąć stosowany u tego pracodawcy okres kwartalny do wyliczenia tegoż wynagrodzenia.

Mając powyższe na względzie należało uznać, iż do wyliczenia nagrody jubileuszowej powoda należało przyjąć średniomiesięczną płacę w Spółce (bez zysku) (...) SA, za kwartał poprzedzający wypłatę tej nagrody tj. ostatni kwartał 2015r.

W związku z powyższym należało uznać, iż orzeczenie Sądu Rejonowego zarówno co do kwoty głównej roszczenia jak i co do odsetek od kwoty zasądzonej (od 1 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty) oraz kwoty wypłaconej przez pozwaną w dniu 1 września 2016r. (od 1 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty 1 września 2016r.) jest prawidłowe.

Odnosząc się do wniosku o rozłożenie zasądzonej przez Sąd I instancji należności na raty, należy zauważyć że jest on nieuzasadniony. Apelujący powołał się na trudną sytuację finansową spowodowaną zaciągnięciem kredytu na zakup części przedsiębiorstwa w postaci Hotelu (...).

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku zasądzone świadczenie rozłożyć na raty. Ustawodawca nie sprecyzował, na czym uzasadnione wypadki polegają, pozostawiając ocenę w tym zakresie sądowi orzekającemu. Trudna sytuacja finansowa pozwanego, sama w sobie nie uzasadnia rozłożenia na raty objętego pozwem roszczenia w całości, czy też w części. Należy podkreślić, że roszczenie objęte sporem to roszczenie ze stosunku pracy a na pozwanym pracodawcy spoczywa obowiązek terminowego regulowania należności pracowniczych. Ochrona, jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c., nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces.

Zważyć również należy, iż pozwany nie wykazał, że sytuacja finansowa na którą się powołuje jest okolicznością nagłą albo niespodziewaną. Na podstawie materiału dowodowego jaki przedstawiła strona pozwana nie można w ogóle ustalić od jakiego czasu pozwany boryka się z problemami finansowymi, czy sytuacja ta zmierza do poprawy czy też się pogorsza. Ponadto dla zastosowania szczególnego rodzaju dobrodziejstwa dla dłużnika, jakim jest rozłożenie świadczenia na raty, nie jest wystarczająca trudna jego sytuacja materialna, uwzględnić bowiem należy także interes wierzyciela, którego takie orzeczenie pozbawiłoby części odsetek, a także inne towarzyszące okoliczności, w tym te dotyczące źródła zobowiązania i postępowania stron (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 16.11.2016 r I ACa 571/16, Lex nr 2196140).

Reasumując, zarzuty apelacji nie znalazły potwierdzenia wobec czego Sąd – na mocy art. 385 k.p.c. – oddalił apelację jako bezzasadną.

W punkcie 2 wyroku, Sąd – na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 1 w zw z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804) – orzekł o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-)SSO Teresa Kalinka (-)SSO Małgorzata Andrzejewska (-)SSR del. Magdalena Kimel

ZARZĄDZENIE

1. sprawa kasacyjna,

2. uzasadnienie odnotować (termin do sporządzenia uzasadnienia przedłużony do dnia 07 czerwca 2017 r)

3. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi pozwanej

4. przedłożyć z wpływem lub za 2 miesiące

SSR del. Magdalena Kimel

Gliwice, dnia 07.06.2017 r

Z:

Projekt uzasadnienia sporządzony przez asystenta- zaakceptowany